

РЕШЕНИЕ

№ 5282

гр. София, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 07.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **1783** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на ТЕАФАРМ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Д. К., със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3, ап.9, чрез процесуален представител, адвокат А. Г. С., с адрес: [населено място], -1231, кв. В. 2, [жилищен адрес]0, срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1926-0476066/20.01.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности-С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – аптека, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от ТЕАФАРМ ООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 /четирнадесет/ дни“, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б.“а“ от Закона за данък върху добавена стойност и чл. 187, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност.

В жалбата за изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед. Конкретно се твърди, че наложената с нея ПАМ е несъразмерна на извършеното нарушение. Изразено е искане за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата, на заявените в същата основания.

Ответникът, чрез юрисконсулт И. оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

След като се запозна със становищата на страните и с приетите по делото доказателства, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Административното производство по издаване на обжалвания акт е започнало по повод извършена проверка на 27.12.2022 г. в 09:45 часа в търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – аптека „Т.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от Теафарм ООД, ЕИК[ЕИК]. При проверката е констатирано, че търговецът Теафарм ООД, ЕИК[ЕИК], в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

При проверката е била извършена контролна покупка на стоки – медицински продукти: „Ко-рентен“ с цена 4,80 лв. и „Но-шпа“ с цена 8,00 лв. и е извършено плащане, за което не е издаден фискален бон от монтираното в обекта и регистрирано в НАП фискално устройство, модел Тремол ZM-KL, номер на фискалното устройство ZK036125, номер на фискалната памет 50212979 или касова бележка от кочан. Плащането е прието от С. С. П., магистър фармацевт. В потвърждение е приложен дневен междинен отчет от 27.12.2022 г. Констатациите от извършената проверка са отразени в протокол за извършена проверка (П.) серия АА, № 0476066/27.12.2022 г.

Така установеното от административния орган е квалифицирано като нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, вр. с чл. 25, ал.1 и ал.3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС и на това основание на дружеството-жалбоподател е наложена принудителна административна мярка - запечатване по отношение на търговски обект - аптека, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от ТЕАФАРМ ООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 /четиринадесет/ дни

Заповедта за налагане на ПАМ е връчена на управителя на търговския обект на 27.01.2023 г. Жалбата срещу заповедта е подадена до съда на 06.02.2023 г. чрез Централно управление на НАП.

При така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна приема следното:

Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1926-0476066/20.01.2023 г. е издадена на основание чл.186, ал.1, т.1 от ЗДДС. Съгласно чл.186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената по делото Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, началниците отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, са определени да налагат ПАМ запечатване на обект по чл.186 от ЗДДС. Заповедта е издадена от началник отдел „Оперативни дейности“- С. в главна дирекция „Фискален контрол“ в Централно

управление на Националната агенция за приходите, от което следва, че е издадена от компетентен орган. Спазена е законоустановената писмена форма. Административният акт съдържа фактическите и правни основания, обусловили издаването му. В административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Неиздаването на надлежен документ за получено плащане при осъществена продажба - фискален бон, касова бележка от кочан или удостоверителен знак за продажба, е предвидена в закона предпоставка за налагане на принудителната административна мярка по чл.186 от ЗДДС. Принудителната административна мярка е израз на административната държавна принуда, поради което за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща тази, произтичаща от преследваната от закона цел. Преценката за съответствие на ПАМ с целта на закона следва да се извършва в съответствие с характера ѝ във всяка една от хипотезите на чл. 186, ал. 1 от ЗДДС. По отношение хипотезата на чл.186, ал.1, б. "а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Следва да се има предвид, че във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС мярката се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице, което означава, че заповедта в качеството ѝ на индивидуален административен акт следва да отговаря на всички законови изисквания. По аргумент от разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от административния орган съобразно преследваната от закона цел.

В конкретния случай съдът приема, че Теафарм ООД е извършило продажба на 27.12.2022 г. Този факт не се оспорва от жалбоподателя, подкрепя се и от събраните писмени доказателства – протокол за извършена проверка. Не е издаден фискален бон, въпреки че е извършена продажба на медицински продукти. Установено е, че оборотът от тази продажба не е отчетен от фискалното устройство. В отпечатания КЛЕН липсва фискална бележка за стойността на продуктите от 4,80 лв. и 8,00 лв.

След като законът императивно предвижда в чл.186, ал.1 от ЗДДС в кои случаи административният орган има задължението успоредно с ангажирането на административнонаказателната отговорност на дружеството да наложи принудителната административна мярка по чл.186 от ЗДДС с последиците по чл.187 от ЗДДС, то административният орган действа при обвързана компетентност.

Единствено въпросът, свързан с правомощието на административния орган за определянето на срок на налагане на мярката се решава в условията на оперативна самостоятелност, с оглед на което следва да бъде изследвано дали при определянето на същия е съобразена целта на закона. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 6920 от 09.06.2016 г. по адм. д. № 2561/2015 г. на ВАС, и мн. др.

В случая определеният срок за налагане на ПАМ е четиринадесет дни - в рамките на законоустановения максимален срок. В заповедта е посочено, че срокът на наложената ПАМ е съразмерен на извършеното и е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за

създаване на нормална организация за отчитане на дейността от търговеца. Посочено е, че нарушителят трайно извършва търговска дейност, запознат е с конкретните изисквания за нея, поради което трябва да е наясно с конкретните изисквания за организацията на работата и да не допуска в бъдеще нарушения от същия вид. Органът се е мотивирал, че с оглед вида на деянието и обстоятелствата довели до извършването на същото административният акт и неговото изпълнение не би засегнал права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава – промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, правилно отчитане на дейността и недопускане на вреда за фиска.

Настоящата инстанция намира изложените мотиви за твърде общи и бланкетни. От целите на ПАМ по чл. 22 ЗАНН за мерките по чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС е мислима само тази на превенцията – за предотвратяване на административни нарушения. Съответствието с тази цел не може да се изследва при неяснотата за избора на срок на ограничението в правната сфера на адресата на акта. Част от обстоятелствата, посочени в заповедта като критерии за индивидуализиране на ПАМ, са неотносими, а тези които са относими не са приложени. Необоснован и противоречащ на доказателствата по делото се явява изводът, че 14-дневният срок е съразмерен на извършеното - неиздаване на фискален бон за продажба на стоки с обща стойност 12,80 лв. Неясно е как конкретният избор на срок на мерките постига целите на превенцията в обхвата на възможното ограничение до 30 дни. Не е посочена очакваната промяна в начина на организиране на дейността в обекта. Не е дефинирана тежестта на нарушението. Пропускът да се издаде касов бон е установен само за продажбата на два медицински продукта на стойност от 12,80 лв. Няма данни от страна на дружеството да е извършвано и друго такова административно нарушение. Няма данни и за установена разлика между наличните в касата парични средства и отчетените продажби от ФУ.

По изложените съображения съдът намира, че в случая прилагането на ПАМ не е съобразена с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК, съгласно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. При продължителност на срока от 14 дни се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защитата на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективирана в Решение № 9412 от 19.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 3587/2019 г., Решение № 1108 от 28.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8169/2020 г.; Решение № 15498 от 14.12.2020г. на ВАС по адм. Д. № 9177/2020г. и др.

С оглед изложеното, обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При посочения изход на спора на жалбоподателя се следват разноски, но такива не са претендирани, като с жалбата, така и в проведеното открито съдебно заседание, поради което и съдът не следва да ги присъжда.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град,16 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ТЕАФАРМ ООД, ЕИК[ЕИК], заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1926-0476066/20.01.2023 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности-С.“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект – аптека, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от ТЕАФАРМ ООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 /четиринадесет/ дни“, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б.“а“ от Закона за данък върху добавена стойност и чл. 187, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: